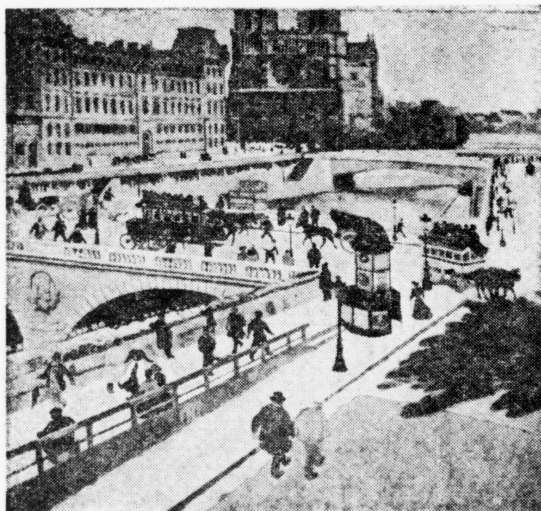

Af Jens Fr. Nørbæk

SEINEN HAR TIL ALLE TIDER
TILTRUKKET SIG
OGSÅ DANSKE KUNSTNERES
OPMÆRKSOMHED
— FRA ECKERSBERG
TIL WILLUMSEN

Kunstens flod

J. F. Willumsens billede af livet
på Paris' Quaiet malet 1890

PÅ fortovet ved nedgangen til metroen på Boulevard St. Germain har en lille malaj med farvekriddt fremstillet den franske barokmaler Georges de la Tours »Ecce Homo« af den forhåbende Kristus i en grøt clair-obscur belysning, og han tjener mange mønter i sin hue, der ligger i et hjørne af kunstværket, thi forretningen forstyrres ikke af politivedtægter eller emsige uniformer. Der er skrevet et langt vers ved siden af den lidende Kristus med indledningsordene: Kiss that boulevard for me with your MG, og fortættelsen lader formode, at ordene ikke er henvendt til den afbildede, idet han længere nede i poesien giver udtryk for, at han søger billighed helst i sportsvogn til Deauville for den kommende week-end; men da stod han der endnu.

På en af broerne over Seinen, gangbroen Pont des Arts, er der også malet fortovsbilleder, dog efter mere konventionelle postkort som af Jomfru Maria, et efter i dette øjeblik af den taknemmelige Gauguin og også et efter nogle engle fra Chartres domkirkeruder, men der er også et i sort og hvid farve af Adam og Eva i en ekstraordinær opfattelse: Adam er en ugle, der

kommer flyvende. En anden dag har den eksotiske malaj med det sort-blå karsehår og lyse bomuldsbenklæder malet et følsomt billede af Mona Lisa med en cigaret i munden.

PONT des ARTS svarer ikke til sit navn; den er i al sin midlertidighed den grimme af broerne over Seinen, men ikke desto mindre forbinder den ved siden af at tjene som færdselsåre af de mange fredelige mellem to bastante flodsider også to kunstverdener, den eksperimenterende, merkantile gallerikunst på venstre bred og den nu en gang knæstætte, men også i sin samtid revolutionerende kunst i det tidligere residenspalæ Louvre på højre bred, hvor Grande Galerie som en parketklædt Pont des Arts trækker sin brede flade ned mellem kunstnerens værker i kronologisk op-hængning med den omflakkende Mona Lisa huldslagt smilende midt i herlighederne bag en skærmende glasplade, der beskytter den fine hud mod den beplumrede turistdeur, nysgerrige blikke og nærgående fotolins, der søger at aflokke smilet dets formodede tandløse årsag.

I den kgl. malerisamling på Statens museum for Kunst findes et stort billede, hvis tilsynkomst her i landet går langt tilbage i tiden, idet det findes anført i det nu opløste Kunstkammers inventarium for 1690. Det er malet af den nederlandske kunstner Pieter Wouwer-mann efter et stik og forestiller et prospekt af Paris, set fra Place Dauphine.

En moderne pariserfarer vil ikke umiddelbart nikke genkendende til synet af Paris og Seinen, med mindre han koncentrerer sin interesse om rytterstatuen, der på sin sokkel står i silhønet mod den lysende flod i billedets midtakse, hvor i øvrigt hovedhandlingen udspiller sig; rytterstatuen står på samme plads, for den står på en sådan, den dag i dag, idet det er rytterbilledet af Henrik IV, der fra sit omgittede stæde på Pont Neuf's undbygdte passage af den Ile de la Cité skuer ud over floden og karnevalsmylderet på pladsen mellem de to flodarme. Flodens udflydende bredder danner grundlag for et frodigt liv af folk og store masteløse både og bryder den stramme næsten bastionære opbygning i mureriets for- og mellemgrund, hvor der befinder sig endnu en